

د خوشال کرکله خټکو

لیکنه: ضیاء الحق سیند

خوشال خان خټک د شهباز خان زوی د یحیی خان لمسی د ملک اکورپی کپوسی، چې په ۱۰۲۲ سل کال په اکورپه خټک کې دې دنیا ته سترګې پرانستې دی، خنگه چې د نومړي د نوم له روستارپی خنځه هم خرګند پېږي، چې په قوم خټک دی او خټک د پښتنو یوه ستره توريالي قبیله ده، خو خوشال خټک ئخای په خپل دپوان کې د خټکو له نامې سره کرکه بنودلې ده، ما خپله د خوشال خټک دپوان بیا بیا لوستی دی، نومړي د ټولو پښتنو نه ګیله من بنکاري خو په ځانګړي ډول د خټکو او یوسفزیونوم بیا په بد و تکورا اخلي، هغه ځکه چې یادونه د هغه چاکپېږي، چې هغه یو خوک وي، خټک له نومړي یو ئخای خورا زیات او سیدل او خورا ئواک خاوندان ول، خو هغه وخت د لنډي د سیند د غارپه خټک د اکورپه خټک د سراي او سیدونکې په دوه ډلو و پېشل شوي وو، خه د خوشال ترشا او خه نورهم د مغلود نوکر د خوشال خټک د زوی بهرام خان ترشا ولاړ وو، نو خوشال خان د مجبوري له امله خټک په بد نوم یادول، ان تردې چې د خپل ئخان نه یې په دې کرکه په دې راغلې، چې دی هم خټک دی او په دې اړه وايی:

د خټکو حقیقت راهه بنکاره شو

زړه مې بد له خپله ئخانه چې خټک یم

(دپوان، ۵۷۹ مخ)

او بل ئخای د خټکو له نوم خنځه انکارکوي، او له ټولو خټکو خنځه نا خوبنې بنکاري اه تو به ګاردي
Ketabton.com
د ستَّونَ سُبْ هو اړه رېښت خوبن دی

چې تو به د همګي خټک له نامه

(دپوان، ۳۰۶ مخ)

د خوشال خان کورنۍ پلار ترپلاره د خټکو خانان او مشران پاتې شوي وو، خو کله چې خوشال د مغلو خلاف شو، نو هغه خانی ملکي هرڅه ترې پاتې شول، د افغان په نامه یې توره تر ملا کړه او پښتنه مېړانه او تنګ یې مله وو، خوشال خان په خپل قوم د هیڅ ډول مرستې سپمي نه وکړي، نو ځکه ترې ګیله من بنکاري.

د نعمت په قدر هیچ خبردار نه دی

نوم خټک به مې خلاص نه وي له انعامه

(دېوان، ۳۶۰۳ مخ)

بل ئای بیان نوموری د خټکو په لیکه کې د پښتو دوه نور درانه او ستر قومونه (بنګښ او ورکزی) هم ورگلهوی او د دې درې
واړو په کورونو یو ئای د ماتمونو غونښته کوي.

که خټک دی که بنګښ که ورکزی دی

وار په واریې په کورو شه ماتمونه

(دېوان، ۵۵۵ مخ)

بل ئای بیا یوسفزی تر سپیو و بدتر گنېي، هغه د اسې چې یو ئحل خټک تر سپو بېکاره بنسیي او د خټکو سپی تر یوسفزیو بهتر
گنېي، او وايی:

د خټکو سپی بهتر تر یوسفزیو

که خټک دی هم په خوی تر سپی بېکاره

(دېوان، ۵۵۵ مخ)

او په اخره کې وايی :

که خټکو راته شا کړه مخ یې تور شه

زه یوازې په تکيې د خدای شيرک یم

(دېوان، ۵۷۹ مخ)

پای

يادونه: د پښتو ټول قومونه په تنګ، پت، مينه او بېراري کې یو له بله کم نه دي او هري یو ځان ټه ځانګړي مقام لري، دا د خوشال ځان خټک د خولي خبرې دي، زمانه دي، کېدای شي، چې د نوموري په کمو بدوبه ترې راغلي وي دا د هغه خپل کاردي، خوزه په خپله ټول قومونه ته په یوه سترګه ګورم، هيله منديم، چې څوک له ما څخه ناخوننه شوي نه وي.

په درنښت

ستاسو ورور: ضياء الحق سيند

پته: بغلان ولایت، پلخمری ولسوالۍ، د ډنه غوري زرغونه سيمه

۱۳/۱۱/۱۳۹۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library